

— Tag en flaske til

Af Kai Kjær-Hansen

I 1882 GJORDE den russiske jøde, Josef Rabinowitsch, sit livs opdagelse på en rejse til Palæstina. Han kom til tro på, at Jesus var jødernes Messias. Han vendte tilbage til Rusland med en overbevisning om, at Jesus er »vor broder«.

Senere blev han leder af en jødekrysten menighed og kæmpede ihærdigt for, at andre jøder måtte komme til tro på jødernes »broder«, Jesus, ham, der er Israels Messias.

Som andre jøder elskede Rabinowitsch at fortælle historier. I 1887 fortalte han denne:

NÅR EN JØDE spørger mig, hvad han skal gøre, og hvilken vej han skal gå, siger jeg til ham, at han skal læse Det nye Testamente.

Når han så siger: 'Det har jeg gjort, siger jeg det samme til ham, som en læge plejer at sige til en patient, der har fået det bedre ved at tage den ordinerede medicin: 'Tag en flaske til, og én til, og endnu én.'

På tilsvarende måde siger jeg til den synd-syge jøde: 'Læs Det nye Testamente igen og igen, og det vil til sidst få den ønskede virkning.'

HVOR MEGET Rabinowitsch havde læst i Det nye Testamente på hebraisk, før han rejste til Palæstina, er vanskeligt at svare sikkert på. En kendsgerning er det, at han havde det med på rejsen, og at han havde fået et eksemplar mange år tidligere.

Han læste ivrigt i det efter sin rejse og blev befæstet i troen, sådan at han senere kunne skrive:

»...siden mine fødder har betrådt den hellige by Jerusalem, og jeg har set det sted, hvor de har gennemstunget ham (Jesus), har Herren åbnet mine øjne til i loven, profeterne og

salmerne at se frelsen; og jeg har smagt lidt af den hemmelighed, som til stor sorg for mit hjerte endnu er skjult for de fleste af vore jødiske brødre.«

TIL SIN DØD i 1899 var Rabinowitsch ivrigt optaget af at sprede Det nye Testamente. Han vidste, at der var jøder, der på grund af omgivelsernes reaktioner ikke turde komme til hans gudstjenester. Men om ikke andet kunne de i smug læse i Bibelen.

Gad vide, om der ikke også i vore omgivelser findes sådanne mennesker, som aldrig vil — kan — sætte deres ben i en kirke eller et missionshus, men som godt i smug kan finde på at læse Det nye Testamente. Hvis de da har ét. Og hvis de ikke har, kan vi hjælpe dem. Hvis vi da ikke har opgivet håbet om, at en læsning kan »få den ønskede virkning«.

I ØVRIGT kan Rabinowitschs ord omformes en smule og anvendes på os selv: Tag et brev i Det nye Testamente og læs det fra ende til anden. Tag et evangelium og læs det i ét stræk! Også det skal til sidst få sin virkning.

Hvorfor være så mådeholden? Hvorfor bare nippe til Guds ord, hvorfor altid nøjes med nogle »kernesteder«?

Vi har brug for ordentlige slurke — og ikke bare nippedrikke — af Guds ord.